

Petr Vlček

Model místní církve

Když jsme tedy ospravedlněni z víry,
máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista,
neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti.
V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží.

Římanům 5:1-2

Obsah

1	Úvod, aneb co je sbor	3
2	Vize	4
3	Vydání a věrní členové	5
4	Pět základních doporučení	6
5	Sklizeň	7
6	Ovoce	8
7	Kdo je pomazán a připraven na službu	9
8	Moc Nové smlouvy	10
9	Moc lásky	12
10	Závěr, aneb proč sloužíme zdarma	13
11	Doslov PHDr Blanky Andrštové	14
12	O autorovi Petr Vlček / 1960 /	15

Úvod aneb co je to sbor

Předesílám, že tento model není univerzální a netváří se jako jediný správný. Vznikl z mé touhy po odpovědi na otázku : proč některé sbory dlouhodobě stagnují a nejsou tím pravým magnetem pro nevěřící a hledající svět. Osobně jsem přesvědčen, že dnešní instituční církve se musí vrátit do podoby původní biblické církve. Organizované církve , které dnes volají po penězích na budovy a svou vlastní organizaci, stojí v rozporu s biblickou Církví, tak jak ji vidíme v Nové smlouvě a která napomíná k práci, dávání a podpoře chudých a potřebných. Je mi sympatické, že Pavel v době, kdy vyučoval křesťany pracoval a byl tak příkladem pro tehdejší duchovní. Vyjití z klasických modelů instituční církve považuji za nezbytné. Neříkám, že všechno je špatně, tak jednoduché to není. Ale dost mě mrazí, když mám stejný pocit z tradičních směrů dnešních křesťanských organizací a náboženského sektářství a církevnictví pod pláštíkem judaizmu před 2000 lety. Nemáme tady nový, moderní náboženský systém Babylonu ?

V Novém Zákoně se dozvídáme, že místní církve / sbor / Bůh jednoznačně stanovil. Sbor si obrazně můžeme představit jako Hospodinovo pole, na kterém se pohybujeme, a je Božím plánem, abychom v něm byli pevně zasazeni. Nestačí být jen součástí tohoto políčka, ale ty v něm musíš být pevně zasazen. Ty jsi semínko, sazenička a jen na této půdě můžeš smysluplně růst. Nejde o vyjádření teoretického souhlasu nebo o náboženské projevy, ale o poslušnost Božímu slovu. Buď jsi v Těle Kristově nebo nejsi. A nic na tom nemění situace, že chodíš do nějaké náboženské organizace, ať se jmenuje jakkoliv. Pokud jsi v Těle Kristově, tedy v neviditelné a mocné Boží organizaci, pak sám nejlépe víš jak je dobré být pevně usazen v Kristu samotném a jeho Těle.

Stejně jako sazenička čerpá výživu z půdy, tak my musíme čerpat život z místní církve. Všechny duchovní vitamíny, enzymy, minerály apod. dostáváš z Božího slova a z církve. Bůh ta svá políčka zalévá svým Duchem. Proto se musíš hluboko zakořenit ve svém sboru a dychtivě nasávat vodu života.

Rostliny obecně prospívají tak dobře, jak je kvalitní půda ve které žijí. Živiny jsou nesmírně důležité, ale nejpodstatnější je voda. Abys mohl růst, musíš být v kvalitním sboru, kde se vyučuje Boží slovo, a který je zaléván Duchem svatým. Pokud budeš zasazen do vyprahlé, zanedbané a mrtvé náboženské instituce tak nemůžeš čerpat opravdový život. Budeš podobný tomu, čeho jsi součástí a o nějakém pozitivním vlivu tohoto prostředí na tvůj duchovní růst nemůže být řeč. Budeš vyprahlý, zanedbaný a mrtvý. Připomíná ti to něco ? Jestli ano, tak sláva, ještě jsi úplně duchovně neumřel. Pokud chceš žít, musíš být v církvi, která stojí nekompromisně na Božím slově, a která je neustále zalévána Duchem svatým. V tomto prostředí přichází do Tvého života požehnání, které z jiného zdroje nemůžeš dostat. Tady jsou vytvořeny podmínky, abys vyrostl a nesl ovoce.

Vize

Naše základní vize je jednoduchá :

„ Přinášíme svědectví o živém Ježíši Kristu našemu městu „

Věřím, že tato vize je Boží plán pro náš sbor, a že jednáme-li podle ní máme požehnání Ducha svatého. Vycházím z toho, že každý zapojený člen sboru by měl vizi znát a měl by jí být vydán a podporovat ji. Zároveň zdůrazňuji, že pokud jednotliví sourozenci mají své osobní vize, je to jen a jen k dobrému. Nakonec naše ústřední vize je tak jednoduše zřetelná ve svém biblickém obrysu a povoláním a posláním křesťana, že je zákonitě v souladu s jakoukoli osobní vizí položenou na Božím slově. To považuji za šťastné. Jsem hluboce přesvědčen, že když jsme jednotni ve vizi sboru a zároveň poctivě usilujeme o každodenní život s Kristem, tak nastává důležitá věc. Spoluvytváříme totiž prostředí, ve kterém se dějí velké věci. Boží moc a viditelné působení Ducha svatého je pak to, co vidí nevěřící svět. A o ten tady především jde. Nejde o nás a naše bolístky. Nás už Pán na kříži vyřešil a my jsme to s vděčností přijali. A právě z této vděčnosti by měl pramenit náš vztah k nevěřícímu světu. Na Golgotě jsme dostali od Spasitele dar, jehož rozměr nelze rozumem obsáhnout, a který neumíme docenit. Osobně si přeji, aby o tomto daru věděl každý v našem městě a nabízím se Pánu Bohu jako nástroj, který si může použít. Věřím, že každý máme jiné obdarování, a že nemůžeme všichni stát na jednom místě. To je ale nakonec v pořádku a nikterak nám to nebrání v našem krásném poslání : přinášet svědectví o živém Ježíši Kristu našemu městu.

Vydaní a věrní členové

Pokud se nesoustředíš na svůj sbor, opomínáš molitbu a studium Božího slova tak ti hrozí, že se staneš zákonickým a nábožným. Pak máš problém se vydat svému sboru a svým sourozencům. Vydaný znamená duchovně dospělý. Buď vydaný tam, kam tě Spasitel postavil a pokud budeš stát na Božím slově, budeš naplněn Duchem svatým. Pokud budeš žít v prioritě svého života - to je v poznání Boha a živém vztahu s Ním, pak jsi dosáhl nejvyšší mety a budeš běžně zažívat Stvořitelovu moc a požehnání. Bez věrnosti Božímu slovu a molitby je to skoro nemožné. Stát věrně s Hospodinem a se svými sourozenci ve smlouvě je něco naprosto úžasného a nádherného. Prosvětluje to tvé dny a posunuje tě to dopředu. V následujících verších nahlédneme do situace a hlavně do atmosféry prvních křesťanů :

Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

Skutky 2 : 42-47

Neláká tě to, nechtěl bys to skutečně zažít ? Osobně věřím, že je to v mnoha aspektech možné. Nemusíš prodávat svůj majetek, ale můžeš se alespoň pokusit do těchto věcí vstoupit. Minimálně na úrovni svého postoje k sourozenci. Ten opravdový postoj srdce je silně inspirující. To, co chybí v dnešních sborech a co je třeba začít prakticky žít, je obyčejný , pravdivý a láskyplný postoj ke svému sourozenci. Odhození masek, které si zbytečně často nasazujeme je naprosto nezbytné a zároveň pro nás samotné prospěšné. Křesťan musí zažít ve svém sboru skutečný zájem o svou osobu. Jinak je ochuzen a hladoví. A pokud nakonec odejde jinam, tak to vůbec není dobré svědectví světu. My naopak musíme vidět talent a hřivnu tohoto člověka a povzbudit jej. Vždyť z jeho, mého, našeho potenciálu se skládá zdravá a silná církev, ve které je Boží moc. Každý máme jiný dar, každý jsme byli povoláni na jiné místo. Přesto jsme v jednotě Kristovy plnosti. Člen sboru, ještě předtím než se ztotožní a vydá tomuto společenství, musí udělat něco důležitého. Naučit se chodit a žít v Duchu svatém. Důvěřovat, že to, na co nestačím, způsobí a učiní Duch svatý. Tady podtrhuji slovo důvěřovat, protože nejde o mou snahu či sílu, nýbrž o důvěru. Jednoduše, když začne Duch svatý v nás něco dělat, tak vůbec není potřeba, abychom se my namáhali. On koná to, co se od nás žádá. To je moje vlastní zkušenost, nakonec jak bych mohl vůbec uvěřit, kdyby mi nepomohl Duch svatý, kdybych se na Něj nespolehnul. Všechno podstatné se odehrává na rovině Ducha. Proto je dobré být schován v Kristu a Jeho milosti a dovolit Duchu svatému, aby za tebe dělal to, nač nestačíš. Pak nebudeš mít problém být vydaným a věrným členem svého sboru.

Pět základních doporučení

1, Modli se k Bohu a usiluj o to mít s ním co nejlepší vztah.

To , proč říkám svému Bohu Otče je znakem toho, že s ním mám vztah. Je to můj nebeský Tatínek a my dva spolu máme vztah. Vztah Otce a syna. A kdo by neusiloval o to, aby vztah byl čistý a krásný ? Vždyť jsem tolik rád za svůj vztah k Otci, za to, že mezi námi nic neleží, že můžeme spolu čistě a svobodně komunikovat. Je to pro to, že mezi námi není neodpuštění. Bůh mi odpustil ve svém Synu Ježíši Kristu a já jsem to odpuštění s díky přijal. A odpuštění na kříži bylo dokonalé. Já na druhé straně Bohu nemám co odpouštět, Jemu mohu být jen a jen vděčný. Tedy je mezi námi dokonalý vztah. Bůh nás dokonce volá k tomu, abychom s Ním měli dokonalý vztah.

2, Modli se za své sourozence ve sboru

Když se modlíme jeden za druhého jsme jednotni. Těžko můžeš mít s člověkem, se kterým se upřímně modlíš nějaké spory a rozdělení. Buď vydán Slovu a motlitbě a podporuj svůj sbor svou účastí, dary a oběťmi.

3, Nemluv o sourozencích negativně

Naopak, všiměj si u nich pozitivních věcí. Když svět vidí sbor jednotný a plný Boží lásky, vidí něco co jej přitahuje. Připomínám, že jsi ve smluvním vztahu nejen se samotným Bohem, ale zároveň i se svými sourozenci. Měj zájem o růst sboru.

4, Neposlouchej pomluvy jiných lidí

Ďábel obratně využívá nejednotu a spory mezi věřícími. Pak se snadno vytvoří dojem, že křesťané jsou pokrytci. Naopak naše jednota je v dokonalém souladu s Boží vůlí. Měj srdce služebníka a naplňuj potřeby jiných lidí. Proto nevstupuj do sporů a hádek a buď věrný své službě ve sboru.

„ A usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojeni svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.“
Efezským 4 : 3-4

5, Studuj Boží slovo, buď se jím a přemýšlej nad ním

Lepší doporučení neznám. Vše důležité a podstatné pro náš život je v Božím slově. Z vlastní zkušenosti vím, že řadu věcí Stvořitel zjevuje právě prostřednictvím Bible. Obětí Ježíše Krista na kříži jsme definitivně smířeni s nebeským Tatínkem. Proto se tě Boží slovo bezprostředně dotýká, nejsou to již jen instrukce, návod či mapa. Z tohoto pohledu už jsi v Božím slově i ty, jsi součástí Bible.

Sklizeň

Sklizeň může začít v situaci, kdy pole vydá prostřednictvím rostlin ovoce. Je proto několik základních předpokladů. Sklizeň je třeba správně načasovat, zvolit vhodnou techniku a mít nasazení. Domnívám se, že sklizeň je důležitá především pro Pána Boha. Jemu pole patří a On je majitelem sklizně. My se spíš soustředíme na to, abychom nesli dobré ovoce. Přesto jsem se chtěl alespoň okrajově o sklizni zmínit, protože je to téma, o kterém se moc nemluví a plně se o něm dozvíme až v nebeském království. Často rozdávám neznámým lidem Nové zákony a někdy je příležitost jim říci něco málo o našem Spasiteli. Pakliže jdu za nevěřícím člověkem, dám mu bibli a zvěstuji živého Ježíše Krista, pak je to zřejmě nějaké ovoce mého křesťanského života. Ale už se málokdy dozvím nakolik jsem mu posloužil a jak si to Bůh použil. Tedy jestli to mé ovoce někdo sklídl. Osobně věřím, že výsledek sklizně poznám až potom. **Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však užíme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně. Jako Bůh zná mne. 1.Korintským 13:12** Přesto, pokud neseš nějaké ovoce, tak si neustále připomínej, že to děláš proto, aby Hospodin mohl sklízet. Ovoce neneseme sami sobě nebo jiným lidem, ovoce patří Bohu. Také proto jsme se rozhodli odklonit se od modelů dnešních protestantských sborů, které se dnes stávají více institucemi s „byrokratickým“ aparátem než živým neviditelným Tělem Kristovým. Osobně jsem přijal, že jiná moc provází členy institučních církví, kde jsou zapsáni pod nějakým číslem, jsou oznámkováni a onálepkováni a účastní se spousty kurzů, programů, seminářů a neplodných shromáždění. Jsem přesvědčen, že semináře, programy a kurzy v zesvětštilém sboru nemohou nahradit moc Ježíše Krista. Jakkoliv zředěné Boží slovo je zředěné Boží slovo. V této otázce jsme naprosto nekompromisní a místní církve vnímáme více po vzoru prvotních Kristovců než dnešní „továrny“ na křesťany. Jednoduše není možné a dlouhodobě udržitelné nejdříve nakrmit instituci /platy pastorů, zafinancovat jejich služební automobily, telefony, kanceláře, programy, semináře atd. / a až potom, co zbyde dát milostivě chudým. To je naprosté nepochopení Nového zákona. Nová smlouva nás přece povzbuzuje k rovnosti a sdílení svého nadbytku s druhými. Dnešní organizované církve trénují své ovečky, aby byly pilné v dávání právě zase zpět do organizované instituce. A ta z toho nejdřív nakrmí sebe. Není něco špatně? Některé americké mega-církve to dotáhly až k absurdní dokonalosti.. Nejde o to podpořit byznys své církve, jde snad o chudé svaté, jde o miliony nevěřících a hledajících lidí. Jde přece o konečnou sklizeň.

Ten, který dává semeno k setbě i chléb k jídlu, dá vzrůst vaší setbě a rozmnoží plody vaší spravedlnosti. Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štedří, tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu. Neboť služba této oběti nejen doplňuje, v čem mají bratří nedostatek, nýbrž také rozhojňuje díkyvdání Bohu. Přesvědčení touto vaší službou budou slavit Boha za to, jak jste se podřídili Kristovu evangeliu a jak štedře se projevuje vaše společenství s nimi i se všemi. Budou se za vás modlit a po vás toužit pro nesmírnou milost, kterou vám Bůh dal. Bohu budiž vzdán dík za jeho nevystižitelný dar !

2.Korintským 9: 10-13

Ovoce

A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost, abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží. List Filipským 1 : 9-11

Biblický princip nesení ovoce má v místní církvi dva základní významy. Ovoce Ducha a ovoce naší práce ve sboru. Obojí je spojeno. Když pozveš, přivedeš do sboru někoho ze světa a Hospodin dá tu velkou milost, že tento člověk uvěří, přinesl jsi ovoce své aktivity v těle Kristově. Ovoce ducha pak je vlastní narození nové duchovní osoby – tvého nového sourozence. Bůh má zájem na tom, abys nesl dobré ovoce a byl tak nástrojem, skrze který proudí ovoce Ducha. Dobře zasazený křesťan v požehnaném sboru nemůže nést jiné ovoce než dobré. Naopak, pokud nejsi hluboce zakořeněn ve svém sboru, připomínáš sazenici, kterou někdo vytrhl ze země. Ta ještě chvíli roste, ale již jen ze zásob, poté usychá a umírá. A to nemluvím o tom, že dobře ošetřovaná a vyživovaná rostlinka je odolná proti škůdcům. Ujišťuji tě, že Satan a jeho armáda velmi spolehlivě škodí oslabeným jedincům. Naštěstí ti dal Stvořitel nadpřirozenou moc, která je řádově vyšší než tvé schopnosti. Ale tuto moc můžeš využívat jen za situace, kdy jsi na ni napojen. A napojen jsi tehdy, kdy jsi plný ovoce spravedlnosti. Jako Boží poddaný jsi poddán Božím slovu. Abys mohl být poddán někomu a něčemu musíš vědět o co jde. Proto se bez porozumění Božího slova mýjíš s tím, co pro tvůj život připravil Bůh. Také pro to dal Hospodin člověku církev, abychom lépe porozuměli a prakticky aplikovali Boží slovo. Nejdřív se poddej Bohu, poté svým sourozencům a hlavně to učíš na Božím poli – v církvi. Na tomto místě je důležité připomenout, že žijeme v době milosti, a že základním poselstvím Nové smlouvy je osvobození od zákona. Kristus ukončil moc zákona nad tvým životem. Zákon samozřejmě trvá a my nemůžeme žít protizákonně. Proto v tobě pracuje Bůh. Ty víš, že nemůžeš naplnit požadavky zákona, víš, že se nemůžeš zalíbit Bohu i kdybys ses přetrhl. Ve chvíli, kdy zjistíš, že stejně nemůžeš naplnit žádný Boží požadavek, tak jsi vyhrál. Právě ve chvíli, kdy to vzdáš, kdy vyhlásíš kapitulaci, kdy vyklidiš prostor. Dlouhá léta jsem se snažil líbit se Bohu a čím více a poctivěji jsem se o to snažil, tím více jsem byl neúspěšný. Nebyl jsem schopen bezesbytku splnit ani jeden jeho požadavek. Až když se mi dostalo té veliké milosti a pochopil jsem, že jsem osvobozen nejen z hříchu, ale jsem svobodný i od zákona. V těch dnech jsem pochopil, že Bůh vůči mě nemá žádné požadavky a tak ani já nemusím pro Něj nic dělat. Tak obrovské bylo dílo Ježíše Krista na kříži. Plnění Boží vůle a Boží požadavky se nezměnily, ale nyní nejsme povinni je plnit. Nyní je za nás plní Stvořitel sám. Pokud se snažíš ze svých sil sám něco dělat, tak Pánu Bohu bráníš, aby to udělal za tebe. Je zarážející, jak málo sourozenců tento princip pochopilo. Tolik se snaží a lopotí, padají, jsou z toho nešťastní a zklamaní a zase se snaží a zase padají. Pořád dokola. Bůh ti říká a ukazuje, že sám nemůžeš udělat absolutně nic. Bůh dal zákon a sám si jej zachovává. On je zákonodárce i plnitel a sídlí v tvém srdci. Jak pošetile jsem se choval, než jsem tento základní dar, který pro mne vybojoval Kristus, pochopil. Přeji každému, aby si uvědomil a hlavně prakticky žil fakt, že je vysvobozen z požadavků zákona. Už nejsme spoutáni nýbrž rozvázáni. A právě proto je zde nyní skvělý předpoklad abys nesl dobré ovoce. Protože ovoce tvé práce ve sboru se nerodí z tvého snažení a lopotění. Ty neseš ovoce, protože ti to zákon nařizuje. Ty neseš ovoce z milosti Ježíše Krista, protože On žije nyní v tobě a Jeho život se vždy líbí Bohu. Právě tak jste se i vy, bratři moji, stali mrtvými pro zákon skrze tělo Kristovo, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, a tak nesli ovoce Bohu. Římanům 7:4

Kdo je připraven na službu ve sboru

Máme své nedostatky a přednosti, a každý jsme Boží originál. Neznám křesťana, který by neměl alespoň maličkou hřivnu nebo nebyl nějak talentován. Všichni do jednoho můžeme sloužit ve čtyřech základních věcech, oblastech. :

1, Každý může svým životem svědčit o Ježíši Kristu

To ostatně považuji za nejlepší způsob evangelizace. Pokud tvůj soused, spolužák, spolupracovník na tobě uvidí, že žiješ ve vstahu se samotným Bohem, pak je to víc, než kdybys jej hodiny přesvědčoval.

2, Každý se může modlit za ostatní sourozence, za nespasené lidi, za naše město.

V této oblasti můžeš velice účinně sloužit. Tady nejsi omezen a nijak limitován. Modlíme-li se za sebe navzájem, uvědomujeme si, že jsme všichni napojeni na Krista a tím jsme spojeni i mezi sebou. Dosah a význam modlitby je úžasný a unikátní v tom, že jsme propojeni nejen mezi sebou, ale hlavně se samotným Bohem.

3, Každý může nějak pomoci svému bližnímu.

Jednoduše se nikdo nemůže vymlouvat na to, že nezná nikoho, kdo by potřeboval nějak pomoci.

4, Každý může udělat něco praktického pro svůj sbor

Od drobného úklidu přes zapojení se do nějaké služby až po finanční oběť do sbírky. Nečekej, že tě někdo někde postaví a určí ti nějakou činnost. Ty sám si najdi co ti nelépe sedí. Buď aktivní.

Tak jednoduché to je. Ty nemusíš vymetat semináře, přednášky autorit a planě vysvětlovat, že ještě nejsi na službu připraven. Pokud jsi znovuzrozený křesťan a cítíš vděčnost ke svému Spasiteli, pak sám nejlépe víš jak jednoduché je zapojit se byť do malé služby ve sboru a věrně v ní stát. Ty sám musíš cítit, která oblast je ti nejbližší a iniciativa musí přijít od tebe.

Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás : Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby , ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, necht' povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.

Římanům 12 : 6-8

Moc Nové smlouvy

Náš Bůh je všemohoucí a vševědoucí. Dobře věděl, ještě před stvořením člověka, jak vše dopadne. Věděl, že člověk se svou svobodnou vůlí je nepoučitelný a nevychovatelný. Již tehdy rozhodl, že padlý člověk bude potřebovat vykupitele. Úžasné je, že Kristus se ještě před tím, než začali s Otcem tvořit svět nabídl, že se obětuje za hřích lidstva.

...jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka.

...jichžto jména nejsou napsána v knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa.

Zjevení 13:8 ekumenický, kralický překlad

Tedy Otec, syn a Duch svatý vstoupili do smlouvy vykoupení. Již tehdy se stala součástí celkového Božího plánu. Proto je Nová smlouva naprosto unikátní, nadčasová, dokonalá a hlavně nová a věčná. Všechny starozákonné smlouvy, které Bůh uzavřel s člověkem mají nějaké body, podmínky a něco ze strany člověka vyžadují. / viz. např. Abrahamova smlouva, Mojžíšova smlouva, Palestinská smlouva a další / Nikoliv však ve smlouvě Nové. Ta je postavena a založena na kříži Ježíše Krista. A ten Ti dává vše, zadarmo a bez podmínek. Novou smlouvu přijímáš vírou v Ježíše Krista a dobře víš, že si nemůžeš nic zasloužit. Do této smlouvy vstupuješ tím, že uznáš Krista jako svého Spasitele a Vykupitele. Žijeme v období milosti a pokud pochopíš moc Nové smlouvy, více poznáš jaký je Tvůj Bůh. Ježíš Kristus ti dnes říká : vydej se mi plně, dej svůj život pro mé věci, nechej se použít jako nástroj. Ale nedělej to proto, že mi něco dlužíš. Kristus za tebe zaplatil dobrou cenu, ty jsi již na kříži vyřešen. Pokud se vydáš Kristu, tak to děláš z vděčnosti a lásky. Všechny předešlé biblické smlouvy byly dočasné a nedokonalé. Nová smlouva je dokonalá a věčná.

„Kdyby totiž ta první smlouva byla bez vady, nebylo by třeba připravovat druhou. Ale když Bůh kárá svůj lid říká : „Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem izraelským i s domem judským uzavřu smlouvu novou, „“
Zidům 8:7-8

Ježíš je dokonalý vyjednávač a garant Nové smlouvy. Jako dokonalý prostředník porazil Satana, hřích a smrt a toto své vítězství nám dal. V Kristu jsi vítěz s požehnaným duchovním podílem na tomto vítězství.

„Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů, v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.“
Efezkým 1:3-4

To s tebou si Spasitel vyměnil roucho. Vzal si tvoje roucho hříchu a oblékl tě do svého roucha spravedlnosti. Udělal z tebe Boží dítě se všemi dědičnými nároky. V Kristu již nejsi proklet, ale požehnan. Patříš výlučně Bohu. Satan se svojí armádou ti nemůže vzít to, co je v Kristu tvým majetkem. Ty jsi ve smluvním vztahu s Hospodinem a na této smlouvě je pečeť Ducha svatého. Na kříži jsi obdržel ospravedlnění, odpuštění a posvěcení. Vše je hotovo, nikomu nic nedlužíš – to je pravé poselství nové smlouvy. Pokud tohle pochopíš, pak budeš naplněn nepopsatelným vděkem a láskou.

Můžeš se rozhodnout, zdali budeš chodit ve vítěství a každý tvůj den bude nepřetržitým sledem Božích událostí, nebo zůstaneš v pozici ve které nyní jsi.

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy 'opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotové službě evangeliu pokoje' a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také 'přílbu spasení' a 'meč Ducha, jímž je slovo Boží'.
Efezkým 6:10-17

První bitvu musíš vybojovat ve své mysli a to je nejtěžší. Pak teprve můžeš používat duchovní zbraně. Pokud se dostaneš do situace, že ti Bůh jasně řekne a ukáže co po tobě chce, opět máš volbu. Přijmout to a vykonat, nebo zůstat sedět. Obojí je v pořádku, ale při té druhé variantě se ochuzuješ o bližší poznání Pána Boha. Ty nepřijdeš o spasení, Bůh Tě nevyškrtne z knihy života, ale nediv se, že žiješ hluboko pod laťkou, kterou jsi mohl přeskočit. I když jsi slabý tak máš v sobě Boží sílu, jen ji využívat. To je ta bitva v tvé mysli.

Pokud jsi ve smlouvě s Bohem, pak jsi logicky ve smluvním vztahu s jeho dalšími dětmi. S celou Boží rodinou na této planetě. S každým, kdo přijal Krista jako Spasitele jsi ve smlouvě. Tímhle pohledem se na tohoto člověka musíš dívat. Tohle ti usnadní více milovat své sourozence a bude méně rozdělení ve v tém sboru. I přez to, že můžeš být zklamaný se vztahy v církvi, jsi stále ve smlouvě s těmito lidmi. Musíme si uvědomit, že církev je problematická instituce, protože tělo církve tvoří nedokonalí a problematičtí lidé. Naštěstí hlava toho těla je samotný Kristus. A hlava vede tělo a my nepochybujeme o tom, že nás dovede k Otci do nebeského království. Proto neřeš, že církev není dokonalá, ale vyřeš svou smluvní část a odpusť každému, kdo proti tobě zhřešil. Jak jednoduché. To je zase ta bitva v tvé mysli.

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.
Židům 11:1-3

Kdykoliv se Boží děti shodnou ve víře na nějaké věci nastává obrovská Boží moc. Pokud se jednotně postavíme ve víře za cokoli, co je v souladu s Božími principy, tak se nemusíme obávat o výsledek. Tento mechanismus funguje naprosto dokonale. Křesťan má moc Nové smlouvy a může v Kristu činit obrovské věci. Máli se místní církev někam posunout je nezbytná jednota v této věci. A jednota není možná, když dovolíš, aby do tvého srdce vstoupila hořkost, neodpuštění vůči tvému smluvnímu sourozenci ve sboru. Milost a láska Boží je připravena ti i v této oblasti pomoci. To není nic vzdáleného, nic co bys nemohl zvládnout. Vždyť jsi Boží chrám.

Nevíte, že jste Boží chrám a že duch Boží ve vás přebývá ?

1.korintským 3:16

Moc lásky

Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. V tom je láska : ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Milování, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat.

1.List Janův 4:7-11

Někteří sourozenci si neuvědomují, že Boží láska je jiná než láska lidská. Hodně to zjednoduším : zatímco lidská láska jsou především emoce a pocity, tak Boží láska je spirituální moc, duchovní síla. Po třicetiletém manželství lidé vidí, že mají úplně jiný druh lásky. Už to není ta první láska, omamující a plná silných emocí, ale je to láska silná a mocná, která bezpečně udržela manželskou smlouvu. Boží láska zařídila, že s námi do smlouvy vstoupil samotný Bůh. A tato láska nás nekonečně propojila.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3:16

Tedy pokud jsme ve smlouvě s Bohem a jeho dětmi / našimi sourozenci v Kristu / , pak jsme povinováni láskou jeden k druhému. A právě tato láska vykazuje znaky Boží lásky se svojí spirituální mocí. Je jiná než láska, kterou miluješ např. své dítě či partnera. Je více nadpřirozená, protože vstupuje do oblasti, kde panuje Bůh. A sem vstupujeme vírou. Víra pak bez lásky nemá smysl.

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar proctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všechno, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

1.Korintským 13:1-3

Láska je s vírou pevně spojená a nemohou dobře fungovat odděleně. Víře se dobře daří, pokud je přítomna láska. Těžko můžeme rozhojňovat víru v našem sboru, když tam nebude přítomná láska. V prostředí, kde satan zaseje nenávisť, pomlavy, hořkost, tam se těžko bude dobře dařit víře. Pokud nejsi v lásce, pak je tvá víra slaboučká a málo viditelná. Základní přikázání Nové smlouvy je zcela jasné a naprosto zřetelné :

Vždyť přikázání „nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš“ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu : „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého“.

Římanům 13:9

Závěr aneb proč sloužíme zdarma

Jsme pod milostí, ne pod zákonem. Ježíš až do svého vítězství na kříži chodil pod Zákonem a byl jediný, kdo Zákon skutečně naplnil. Co s Zákonem nakonec udělal ? Nechal ho přibitý na Kříži. Žijeme v období milosti a máme Nový zákon. **Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost : Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha. / Římanům 8:1-4 / Sláva Bohu, že je to tady, že již nemusíš řešit obřízku nebo odvádět Hospodinu desetinu z polních plodin nebo z ovoce stromů, ze skotu a bravu. Ale nenechme se mýlit. Nároky Nového zákona jsou mnohem přísnější. **Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem./ Lukáš 14:27/** Ježíš nám říká : už ne 10, ale 100 procent. Bohu se máme vydat cele – stoprocentně. „Kdo se nezřekne všeho, co má, není mě hoden.“ To je nárok, který zatím neumím naplnit, ale pomohl mi pochopit proč nikde v Písmu není zmínka o tom, že by prvotní církev vysílala placené pracovníky. Ať to bylo 12 učedníků nebo ti následující / např. Pavel, Barnabáš, Filip a další / Nesedí mi to k dnešnímu profesionálnímu duchovenstvu a církevní byrokracii kolem nás. Není to snad odpadnutí od příkladu Ježíše a Jeho učedníků co se týká způsobu jejich zaopatření ? Kázat / dávat dál / evangelium je přece výsada a mělo by tak být činěno zásadně zdarma. Není přípustné očekávat od svých oveček, že mě zaopatří finančně a být tak tlačěn do pozice, ze které jsem nucen je vybízet k placení / novodobých a nikterak biblicky podložených / desátek a obětí, které pak jdou na můj plat a na byrokratický systém struktury, která si říká církev. Církev je přece neviditelná a je uvnitř nás. Církev není viditelná organizace s budovami, auty a aparátem zaměstnanců. Ne, není. Bohužel spousta lidí , kteří se stanou křesťany se ztotožňují s hmotnou organizací, ale těžko v ní mohou nalézt Stvořitele. Členstvím a účastí v takových strukturách ještě není členstvím a účastí v Těle Kristově. Proto se náš sbor pokouší přijít s novým „modelem“ místní církve, proto bych byl zavrženíhodným pokrytcem, kdybych si měl vzít být jednu korunu ze sbírky / desátky se u nás neplatí /, proto jsme vděční za lásku Kristovu, která nás platí nejcennějším platidlem – Kristovou obětí samotnou. Jediným financováním naší činnosti je sobotní sbírka / bohoslužby máme v sobotu /, která pokrývá pronájem sálu, ve kterém se scházíme a nezbytně nutné věci k chodu našeho sboru. Pokud něco zbyde rozdáváme to potřebným – vdovám, sirotkům, bezdomovcům atp.**

Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očist'ujte, démony vymítejte, zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. Neberte od nikoho zlato, stříbro, ani měďáky do opasků, neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť, hoden je dělník své mzdy.

Matouš 10:8-10

Doslov

Oceňuji jednochuchou stručnost, se kterou se autorovi podařilo předložit unikátní model místní církve. Tato kniha nám říká právě to co má, a nerozředuje se a zároveň neroztahuje do jiných oblastí a podrobností. Jako červená niť se celým dílem táhnou dvě věci. Soucit a pokora. Drží se za ruce, procházejí jednotlivými kapitolami a říkají nám : především mysli na to, že jsi křesťan a byl jsi povolán a poslán zvěstovat světu svého Spasitele. Nejsi zde proto, abys církevníčil v mrtvé náboženské instituci a byl jí šířán a vysáván natolik, že už nemáš sílu ani potřebu jít za hledajícími. Je třeba vyjít z náboženského systému, který je sám o sobě vyčerpán a navrátit se k základu, který položil Ježíš Kristus a jeho první učedníci. V tomto poselství je Petrova kniha originální a jeho jednoduchý model dnešního sboru považuji za velkou a jedinečnou výzvu. Výzva, která neurazí, neodsuzuje současný stav a zároveň laskavě nabízí náhled na možné řešení. Autor se zde nestaví do pozice řešitele a jediného správného nahlížeatele, ale zcela hlasitě oslovuje každého z nás. Jinak jeho oslovení zazní pastorovi, jehož plat je tvořen desátky svých oveček, a jinak pastorovi, který slouží zdarma a ještě své ovečky dotuje. Přitom oboje může být správně a nemusí stát proti sobě. Jde jen o to, jak nám to říká Boží slovo a nakolik mu chceme rozumět. Ale hlavně jde o nespasené a hledající okolo nás. V tom je mi Petrova nekompromisnost velmi sympatická a cítím v ní hluboký soucit a pokoru. Soucit s těmi, kterým máme zvěstovat Spasitele a pokoru, se kterou tak máme činit. I proto dávám autorovi jedničku. Hlavně mu však děkuji za to, že nám připoměl potřebu a nutnost opuštění církve / námi lidmi zbudované / , abychom našli skutečnou Církev.

PHDr Blanka Andrštová

O autorovi**Petr Vlček / 1960 /**

Laický kazatel sboru Bohemia Victory. Přijal od Boha povolání služebníka v oblasti evangelizace. Je věřícím 32 let a po několika mocných dotycích Ježíše Krista přijal pomazání k službě nevěřícím a hledajícím. Se svou ženou Janou žije v malém domě na okraji Prahy. Petr Vlček má své civilní zaměstnání a službě se věnuje ve svém volném čase a zásadně zdarma. Je autorem básnických sbírek SCHODY NA PROSEK /1987/ , ÚVAHY a VIZE /1996/, publikace NEJÚŽASNĚJŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ : DIETA /2002/ a spirituální autobiografie ALE POTOM POZNÁM PLNĚ / 2007/

Jestliže moc obětovaného Beránka, kterého tolik cítím, a v kterého tolik věřím, dokáže dělat takové věci jaké dělá, pak je celý Vesmír i můj maličký život v opravdu dobrých rukou. Neopovažuji se ani pomyslet na to, jaký bude ten velký život v Jeho království.

Petr Vlček